

عنوان مقاله:

بررسی حوزه معنایی تسبیح در قرآن به همراه نقد توجیہات علمی مطرح شده در تسبیح موجودات

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا داودی - کارشناسی ارشد دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم قم

رحمان عشریه - استاد یار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، قم

خلاصه مقاله:

واژه تسبیح و مشتقات آن از کلمات پر کاربرد در قرآن کریم است. این واژه به شکل های مختلف اسم و فعل به کار رفته است و در همه موارد مفهوم مشابهی را در تنزیه خداوند از آنچه که شایسته ذات او نباشد در بر دارد. بررسی این واژه در قرآن نشان میدهد که خداوند تسبیح را نه تنها به ملایکه (دارای شعور) و انسانها (دارای شعور و مکلف) نسبت داده بلکه از تسبیح تمامی موجودات عالمهستی سخن گفته است. و برخی برای اینکه این حقیقت را توجیه علمی کنند در پی دستیابی به مصادیقی برای تسبیح موجودات برآمده اند و آن را به امواج صوتی و یا امواج الکترو مغناطیسی ساطعه از ذرات ماده تطبیق کرده اند. در این نوشتار ضمن بررسی مفهوم تسبیح و مقایسه نظرات مفسران به بیان دیدگاه متکلمان و فیلسوفان در توجیه عقلانی تسبیح همگانی عالم پرداخته و دیدگاه علمی را نقد و بررسی می کنیم.

کلمات کلیدی:

تسبیح، تفسیر علمی، آیه 44 سوره اسراء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/778073>

